

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203544
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7814203544.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, práv. zast. Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Justičná 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému S. G., F.. XX. XX. XXXX, H. T. S., Š. XXX/XX, za účasti intervenienta Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, práv. zast. JUDr. Monika Marjanovič, advokátka so sídlom Košice, Urbánkova 1562/6, v konaní o zaplatenie 1.002,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieta,

náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva,

priznáva Združeniu - Pomoc a ochrana spotrebiteľa "POS", so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, IČO: 42 343 828, náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú bude povinný zaplatiť žalobca. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.002,09 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 26,28 % ročne zo sumy 643,38 Eur, za obdobie od 09.04.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 15. 12. 2006 uzavrel žalobca so žalovanou Úverovú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru č. 5912021309, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému revolvingový úver (ďalej len „RÚ“). Schválený úverový rámec bol 680,- Eur. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, vzhľadom na jeho charakter nemôže žalobca ani žalovaný pri uzavretí zmluvy vedieť, kedy a koľko bude z úveru čerpané a z toho dôvodu sa dohoduje len výška úverového rámca. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“), Metodická príručka ku kreditnej karte a Sadzobník poplatkov a odmien. S uvedenými bol žalobca oboznámený a podpisom úverovej zmluvy bol nimi aj viazaný. Podstatné náležitosti vyplývajú v zrozumiteľnom znení z úverovej zmluvy alebo ÚP, ktoré nie je možné formálne oddeľovať a majú sa posudzovať z priebežného číslovania strán, alebo vzájomných odvolávok, alebo z iného označenia, aby nebolo možné manipulovať s textom. Žalovaný bol povinný v zmysle úverovej zmluvy vykonávať splátky čerpaných súm vo výške 4 % z vyčerpanej čiastky úverového rámca. Výška pravidelnej mesačnej splátky sa menila v závislosti od výšky nesplatennej dlžnej čiastky. V zmysle ÚP, v časti podmienky splácania úveru, ak bola vypočítaná výška splátky nižšia 12,- Eur, čiže tzv. splátkové minimum, platilo, že splátka bola uhrádzaná v tejto minimálnej výške. K RÚ bola vydaná kreditná karta Tesco, ktorá umožnila žalovanému čerpať úver vždy do výšky nevyčerpaného úverového rámca. V zmysle úverovej zmluvy bolo žalovanému umožnené dobrovoľné uzavretie poistenia výdavkov pre prípad dlhodobej

PN, invalidity, alebo smrti následkom úrazu a poistenia zneužitia karty. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania, žiadal žalobca okrem zaplatenia istiny, úrokov z úveru, aj úrok z omeškania. Súčasťou uplatneného nároku bolo aj dlžné poistné vo výške 11,45 Eur.

3. V priebehu konania oznámil dňa 20.05.2014 vstup do konania pôvodne vedľajší účastník, od 01.07.2016 intervenient, a to Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie písomným vyjadrením žalobcu a intervenienta, oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav.

5. Žalobca trval na podanej žalobe. Súhlasil s tým, aby súd rozhodol a konal v jeho neprítomnosti, s tým, že poukázal na listinné dôkazy pripojené k žalobe a odôvodnenosť uplatneného nároku s poukazom na to, že klient bol povinný celý čerpaný úver a záväzky klienta voči spoločnosti splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa klient dostal do omeškania so splateným aspoň dvoch splátok alebo splatením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Žalovaný sa dostal do omeškania s platením splátok dňa 20.05.2011, 20.06.2011, 20.07.2011, 20.08.2011 a 20.09.2011 a celý zostatok čerpaného úveru sa stal splatným 27.09.2011, tak ako to vyplýva z predloženého splátkového kalendára. Nárok žalobcu pozostával z istiny vo výške 643,38 Eur, išlo o dlžnú sumu bez úrokov z úveru a predstavovala rozdiel medzi čerpanou čiastkou a sumou, ktorú žalovaný zaplatil na istinu (930,64 mínus 287,26). Ďalej pozostávala z úroku z úveru vo výške 347,38 Eur, vyčísleného vždy zo základu splátky k príslušnému dátumu. Uvedená suma je rozdielom medzi vyúčtovaným úrokom z úveru vo výške 631,40 Eur a uhradenou časťou úroku z úveru vo výške 284,02 Eur. Takto vypočítaný úrok z úveru bol vypočítaný zo základu splátky vo výške úrokovej sadzby vyplývajúcej z bodu 40 úverovej zmluvy (26,28 % ročne). Poistné vo výške 11,45 Eur bolo vypočítané ako rozdiel medzi vyrubeným poistným 34,35 Eur a poistným zaplateným žalovaným vo výške 22,90 Eur. Išlo o poistenie výdavkov - balíček plus 2,29 Eur mesačne. Po vstupe intervenienta, žalobca namietať neprípustnosť vstupu do konania, s poukazom na to, že žalovaný nedal výslovný súhlas na vstup intervenienta do konania na jeho strane. Uznesením č. k. 12C/106/2014 - 94 zo dňa 11.05.2016 súd pripustil vstup Združenia - Pomoc a Ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom v Prešove, ako vedľajšieho účastníka/intervenienta do konania na strane žalovaného.

6. Keďže počas konania nebola možná komunikácia so žalovaným, nebolo mu možné doručiť súdne zásielky, súd mu ustanovil opatrovníka pre konanie, a to zamestnanca Okresného súdu Košice- okolie uznesením č. k. 12C/106/2014 - 30 zo dňa 07.05.2014. Po účinnosti Civilného sporového poriadku, súd už konal bez uvedeného opatrovníka.

7. Intervenient vo svojom písomnom vyjadrení jednak poukázal na existenciu nesúladu úverovej zmluvy a Zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., pretože aj zmluva o RÚ musí obsahovať zákonom stanovené náležitosti, ktorou je aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože v prípade absencie tohto údaj, sa takáto zmluva považuje za bezúročnú a bezpoplatkovú. Rovnako musí zo zmluvy vyplývať stanovenie podmienok, za ktorých môže byť ročná úroková sadzba zmenená, doplnená. Už z týchto dôvodov bolo možné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Intervenient však poukázal na to, že žalovaný čerpal úverové prostriedky formou výberu z bankomatu a platbami kartou. Poslednú transakciu uskutočnil v marci 2011. Výzvou zo dňa 27.09.2011 vyzval žalobca žalovaného na splatenie celého úveru vo výške 769,56 Eur. Termín splatnosti mesačnej splátky bol dohodnutý k 20. dňu v mesiaci. V súvislosti s tým intervenient vzniesol námietku premlčania celej pohľadávky, nakoľko žalovaný čerpal úver v období od 09.01.2010 do marca 2011. U každej vyčerpanej sumy bol povinný splatiť sumu v mesačných splátkach, pričom splatnosť nastala vždy nasledujúcim dňom po uplynutí doby splatnosti, tak ako to vyplýva z úverovej zmluvy. U každej splátky začína plynúť premlčacia doba samostatne. Táto doba uplynie po troch rokoch odo dňa, keď sa právo mohlo prvý krát vykonať. Z toho vyplýva, že pri každom výbere peňažných prostriedkov, žalovaný bol povinný výber splatiť 20. dňom nasledujúceho mesiaca. Pokiaľ tak neurobil, žalobca sa mohol domáhať práva na zaplatenie až prvým dňom po splatnosti takejto splátky. Pokiaľ došlo k výberu z bankomatu 09.01.2010, splátka mala byť zaplatená 20.01.2010 a 21.01.2010 mohlo byť právo vykonané po prvý raz. V prípade žalovaného bola posledná transakcia vykonaná v marci 2011 a z toho vyplýva, že úver bol splatný dňom 20.03.2014. Trojročná premlčacia lehota uplynula dňom 21.03.2014 a žaloba bola podaná na súd dňa 14.04.2014, tzn. po uplynutí premlčacej lehoty. Pokiaľ žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie úveru až písomným podaním zo dňa 27.09.2011, dostal by sa spotrebiteľ do nevýhodnejšieho postavenia, ak by došlo k posunutiu splatnosti splátok, ktoré sa stali splatnými už v minulosti.

8. Vzhľadom k vznesenej námietke premlčania, súd prednostne skúmal, či táto námietka je dôvodná.

9. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

10. Podľa ods. 2 uvedeného ustanovenia, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

11. Podľa ust. § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa ust. § 103 prvá veta OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

13. Vzhľadom k tomu, že intervenient vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, súd skúmal, či v danom prípade uplynul čas na vykonanie práva, pretože v prípade, že je námietka premlčania dôvodná, má to za následok zánik nároku a nemožno ho priznať oprávnenému subjektu.

14. Premlčacou dobou sa rozumie lehota, v priebehu ktorej sa musí vykonať právo, aby nenastali účinky premlčania. Všeobecná premlčacia doba je ustanovená v dĺžke troch rokov, ktorú nemožno jednostranne predĺžiť ani skrátiť. Plynie odo dňa keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Keďže plnenie bolo dohodnuté v splátkach, je možné od dlžníka žiadať len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou podľa dohody účastníkov. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a z toho dôvodu pre každú z nej plyní trojročná premlčacia doba. V zmysle predloženého prehľadu splátok k danej zmluve bolo zrejmé, že žalovaný začal s čerpaním peňažných prostriedkov dňa 09.01.2010 a posledná transakcia bola vykonaná dňa 11.03.2011, kedy platil kartou. Od uvedeného obdobia neboli čerpané žiadne peňažné prostriedky, boli vykonávané úhrady zo strany žalovaného sporadicky vo výške 30,- Eur a to aj do zosplatnenia ako aj po zosplatnení. Ku dňu posledného čerpania, vyčerpal žalovaný sumu 936,20 Eur a k tomuto obdobiu zaplatil na splátkach len sumu 460,- Eur. ďalšie splátky boli realizované v období po splatnosti poslednej splátky, v máji 2011, po zosplatnení (27.09.2011) bolo vykonaných 6 úhrad po 30,- Eur. Súd konštatuje, že pokiaľ došlo k poslednému čerpaniu splátky 11.03.2011, najbližšia doba splatnosti bola 20.03.2011. Prvý deň, kedy sa mohlo právo uplatniť bolo 21.03.2011. Trojročná lehota plynula do 21.03.2014, pričom žalobca žalobu podal dňa 14.04.2014, tzn. po uplynutí premlčacej lehoty. V danom prípade súd považuje za právne irelevantnú výzvu žalobcu na zaplatenie celého dlhu dňom 27.09.2011, s poukazom na to, že posledná čerpaná suma bola datovaná do 11.03.2011 a žalobcovi nič nebránilo, aby si uplatnil nároky voči žalovanému odo dňa splatnosti poslednej čerpanej sumy. Rovnako nemení na veci skutočnosť, že žalovaný aj po zosplatnení zaplatil nejaké splátky, pretože ani celkovo zaplatené splátky nepokrývali čerpanie peňažných prostriedkov do 11.03.2011.

15. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol, z dôvodu uplynutia premlčacej doby na vykonanie práva.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. V konaní bol žalobca neúspešný, úspech v konaní mal žalovaný, ktorému však žiadne trovy konania nevznikli. Z týchto dôvodov súd nepriznal náhradu trov konania žiadnemu zo strany sporu.

18. Vzhľadom k tomu, že počas konania vystupoval v konaní pôvodne vedľajší účastník, od účinnosti CSP intervenient, súd rozhodoval o náhrade uplatnených trov konania intervenientom, v súlade s ust. § 251 CSP. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že trovami konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

19. V zmysle uvedeného ustanovenia, súd skúmal účelnosť a odôvodnenosť uplatnených trov. Intervenient oznámil vstup do konania 20.05.2014. K žalobe sa vyjadril dňa 12.09.2014. Podstatou vyjadrenia intervenienta bola námietka neprijateľnosti zmluvných podmienok a ich nesúlad so Zákom

č. 258/2001 Z. z., čo má za následok posudzovanie úveru za bezpoplatkový a bezúročný. Súčasne bola vznesená aj námietka premlčania. Vyjadrenie intervenienta v tomto prípade viedlo k úspechu žalovaného v konaní, pretože súd žalobu zamietol z dôvodu premlčania nároku žalobcu. Keďže súčasná právna úprava Civilného sporového poriadku neupravuje náhradu trov štátu, súd za použitia princípu podľa čl. 4 CSP, posúdil vec podľa ustanovenia, ktoré svojím obsahom a účelom sa javí byť najbližšie posudzovanej veci. V danom prípade je to ust. § 255 CSP o náhrade trov konania, kde sa posudzuje náhrada trov v zmysle pomeru úspechu vo veci. V zmysle vyššie uvedeného citovaného ustanovenia, súd priznal náhradu trov intervenientovi v rozsahu 100 %. O výške nároku bude rozhodnuté v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom Okresného súdu Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.